

Et stort arbejde var han i gang med: en fremstilling af partiet Venstres historie fra 1870 til nutiden. Nu blev det desværre ved forarbejderne.

S. M.

H. Øllgaard

Historisk Samfunds tidligere revisor, museumsinspektør, fhv. lærer Holger Øllgaard, Ølgod, afgik 15. januar 1969 ved døden.

Øllgaard er landmandssøn fra Strellev, født 24. juli 1888. Allerede som 15-årig kom han på Staby for at uddanne sig til vinterlærer, og 1910 tog han lærereksamen fra Gedved. Han var gift med Marie Dorthea Jæger, der døde 1957. I fyrretyve år virkede han som en dygtig og afholdt lærer i Hejbøl skole, og her begyndte han at samle museumsgenstande, i første omgang kun tænkt til en skolesamling, men samlingerne voksede og voksede, så de efterhånden udgjorde et helt egnsmuseum.

I sognet var der en levende interesse for museumsagen, ikke mindst takket være Øllgaard. Da han ved afskeden som lærer 1953 flyttede til Ølgod by, gav museumsinteressen sig udslag i, at en museumsforening dannedes, og der købtes et hus i Ølgod, som indrettedes til museum. Pengene skaffedes, dels ved en sogneindsamling og dels ved et kommunalt tilskud. Utrættelig virkede Øllgaard her som leder. Men ikke nok med det. Han var tillige forlængst blevet knyttet til Varde museum som inspektør, og her virkede han ligeledes med stor dygtighed. Han nåede da også at få begge museer statsanerkendt, og det var velfortjent, da han 1962 tildeltes fortjenstmedaljen i sølv.

Historisk Samfund vil ikke blot mindes ham som dets revisor og gode støtte, men også med tak tænke

på de afhandlinger, han har skrevet her til årbogen, nemlig: Oldtidslevninger i Ølgod sogn, 1936, Skafttap-
øksen som kile, 1943, Mosefund af spyd og økse, 1950,
Årer og både, 1952, Om stampe- og benmøller, 1953.
Ligeledes må det nævnes, at han foretog en række ar-
kæologiske undersøgelser både for Varde og Ølgod
museum. Han ledede også Ølgod byhistoriske arkiv.

Hans flid og udholdenhed — lige til han kom på
sygehuset — var imponerende. Hans beskedenhed
ligeledes. Da Ølgod sogneråd ville lade Lyngbo male
et portræt af ham, afslog han det, nej, pengene kunne
de jo give til hans kære museum. Og den løn i
penge, han fik som museumsleder både i Ølgod og
Varde, var såre ringe, men den rigdom i sindet, om-
gangen med gamle ting kan give, fik han i rigt mål.
Han var præget af en dyb fortrolighed med den gamle
almuekultur, og af det han havde nået gennem selv-
studium og gennem sine rejser til andre museer — han
havde besøgt alle Danmarks museer på egen regning
— og ved omgang med museumsfolk. Når hertil føjes,
at hans væsen ligefrem udstrålede hygge og lune, at
han var trofast og venuesæl, hvad nedskriveren af
disse linjer dybt har følt, vil det forstås, at ikke blot
museerne og lokalhistorien, men hele egnen føler hans
død som et smerteligt tab.

Han har som grundlægger af Ølgod museum og ved
sit øvrige virke i Varde og i sin skole sat sig et skønt
og varigt minde.

H. K. K.

Clara Haahr Christiansen

Det var store forventninger om en rig fremtid som
amatørarkæolog og historisk-arkæologisk forfatter, der
bristede ved fru Clara Haahr Christiansens død.

Hun blev født i Esbjerg 30. september 1919 som dat-